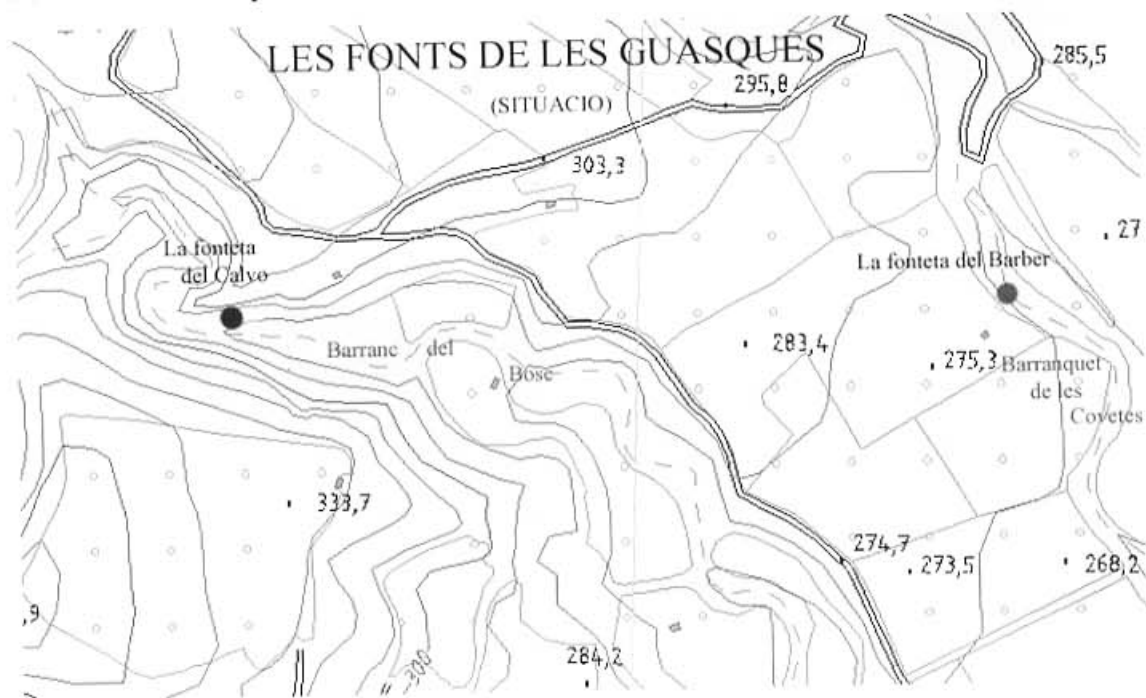

LES FONTS DE LES QUASQUES

Benjamí Barberà

Les Guasques és una subpartida delimitada pel Barranc del Bosc a l'oest, i el Barranquet de les Covetes a l'est. És una zona molt pobra d'aigua, tant que

les dues fontetes que avui us presento no són més que dues xumes de poca importància. Ambdues són en la perifèria de la partida.

LA FONT DEL CALVO

(Coordenades U.T.M. 303699)

Benjamí Barberà

És al marge esquerre del Barranc del Bosc, ben a prop d'una mena de cova que hi ha entre els detritus al·luvials d'aquest marge. La presència d'algunes jonqueres ens palesa, de lluny, l'indret on és la font. Des del llit del barranc, per arribar-hi cal grimpar el pendent o seguir barranc amunt per anar més de pla.

Toves per condicionar la font

De la clotxa principal, inaccessible per la vegetació que l'envolta, s'escapoleix l'aigua entre esbarzers i forma una petita clotxa, és la de la fotografia. Una sèquia, a hores d'ara esborrada, conduïa aquest flux hídic fins el primer bancal on regava un hortet minúscul. Samuel Selma (Samuel del Mas la Llosa) va comprar la parcel·la a Vicente Villaplana, home de Rosa de Llaça. Samuel tenia la intenció de condicionar la font amb toves que encara hi romanen esparses per l'envolta, però mai va arribar a fer-se l'obra. Cal dir també que en el bancal veí hi havia una altra xuma o fonteta que va desaparèixer després d'uns treballs agrícoles fets per una màquina.

Més amunt que la font, al marge dret del barranc, podem admirar tofuts folres d'heura que grimpen l'esquerpa timba. És un lloc, al meu parer, d'extraordinària bellesa, inici d'unes giragonses que fa el barranc del Bosc abans de deixar la muntanya. Més amunt, al bell mig del barranc, hi ha un pou de poc diàmetre i menys fondària, cobert, però de cap manera goso catalogar-lo com a font.

Francisco Moliner (Paco la Torre), amablement em va acompanyar, coneix el terreny com el palmell de la mà i